23-7-63
Nr 30
10 F WEEKBLAD - 18e JAARGANG
IN NEDERLAND 75 Ct

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

Paniek in de K.O. Kraal

Spannende belevenissen voor Kid Ordinn en ook voor ons!

LEEZ BLZ. 42/43

TORNADO

TIBET 63

STEEDS DOORVERBINDEN

KORTGELEDEN las ik in een tijdschrift een reportage over de controlepost die aan het beginpunt van de transatlantische telefoonkabel gebouwd is. Daar werken zes mannen in een labyrinth van draden en schakelborden, om de telefoongesprekken aan beide zijden van de oceaan door te verbinden. Een mooi, maar moeilijk werk. Ik dacht toen aan de man die op een radio-schip werkt, of aan de televisie-technici, die steeds maar op Telstar letten om de door die kunstsatelliet uitgezonden beelden direct op te kunnen nemen; of aan al die telefonisten die in telefooncentrales met allerlei knopjes, belletjes en lampjes goochelen...

Voor al deze mensen, van de jongste bediende tot de technische ingenieur toe, geldt hetzelfde devies : steeds goed doorverbinden !

Eigenlijk geldt dat devies ook voor ons. Iedere dag komen we met veel mensen in aanraking. Wees vriendelijk tegen ze en behulpzaam, breng ze de boodschap van naastenliefde en vreugde. Wanneer alle mensen die boodschap goed doorverbinden, zullen we hier op aarde de vrede kennen.

Kuifje

PEPER EN ZOUT

ONZE tekenaar Tibet heeft niet onder willen doen voor zijn vriend de tekstschrijver Goscinny, die zijn vakantie in Zuid-Amerika doorgebracht heeft. De geestige tekenaar van Chick Bill heeft daarom een hele serie ansichtkaarten, waar hij zijn handtekening opgezet had, aan diverse vrienden meegegeven. Deze hadden beloofd de kaarten op van te voren afgesproken dagen te posten. Goscinny kreeg toen om de andere dag een kaart uit Lissabon, Wenen, Kopenhagen, Rome en Oostende en was stomverbaasd over het feit, dat zijn vriend Tibet zich zo vlug kon verplaatsen !

★

Op het strand, in de bergen, kortom overal waar je in je vakantie om je heen kijkt, kun je direkt de handige jongens eruit pikken. Zij zitten namelijk niet met een kledingprobleem. Zij hebben de Kuifje's spijkerbroek gekozen, zien er altijd netjes uit en voelen zich altijd op hun gemak.

★

Kortgeleden was er in « DE WEG DER BP-JONGEREN » paniek ! Een avond vóór een belangrijke finale, was de dynamische spelleider, Victor Degroef, opeens zijn stem totaal kwijt ! Vijf jaar lang had hij al de wedstrijden steeds geleid en nu bevond hij zich ineens in een vreselijk moeilijk parket. Toch wilde hij zijn jeugdige vrienden niet in de steek laten en daarom liet hij zich een paar flinke eucalyptusinspuitingen geven. De volgende dag kon hij zijn werk beginnen met een stem, die helderder en duidelijker was, dan ooit tevoren. Bravo, Victor !

★

Aan alles komt een einde, ook aan de meest fijne vakantie ! Maar troost je. De redaktie van Kuifje legt op het ogenblik de laatste hand aan een fantastisch nummer, dat eind augustus zal verschijnen, om de terugkeer naar school een beetje te verzachten. Er zullen veel fijne dingen in staan zoals bijvoorbeeld... nee, dat verklap ik nog niet ! Wacht maar af !

A. Babbelkous

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

Op de woestijnweg vinden Chlorophyl en Minimum een eenzame jongedame, die door Anthraciet overvallen werd en van haar auto beroofd...

TEKST EN TEK. VAN R. Macherot

(vervolg blz. 9)

VIVA

In Mexico ligt de rustige provincie Coplabamba. Don Fernan

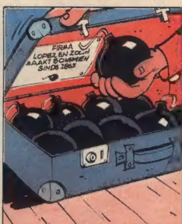

PANCHICO

TEKENINGEN: BERCK. TEKST: DUVAL

regeert en Panchico poetst laarzen. Maar dan komt de revolutiespecialist Rossavacca en ontmoet Slim Slimy.

WORDT VOORTGEZET

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

Kees Klaas

Marcel gaat eens kijken waarom Kees zo lang wegblijft. In de bank vindt hij iedereen

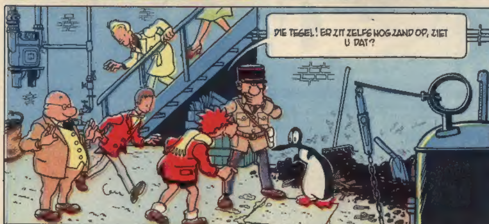
 en ALFRED door GREG. Creatie ALAIN SAINT OGAN

in diepe «slaap» verzonken. Kees ontdekt, dat hij gestoken werd…

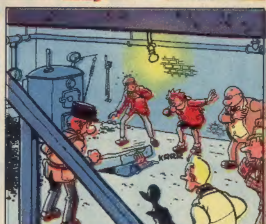

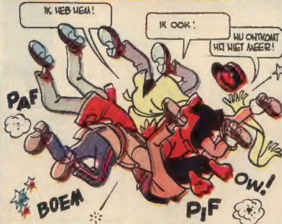

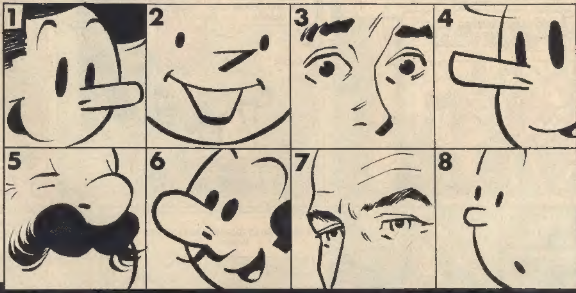
WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

Ik kwam, ik zag, ik...

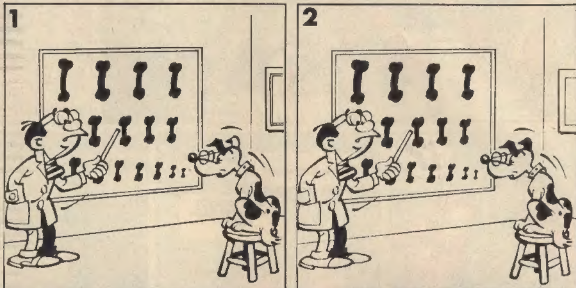

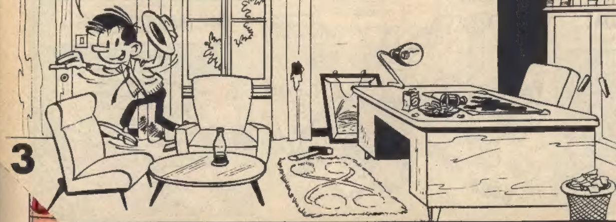
1

2

3

OPLOSSINGEN

I. — Ton - 2. Klaas - 3. Jari - 4. Bob Binn - 5. Dog Bull - 6. Spaghetti - 7. Steve Warson - 8. Kuifje.

II. — 1. De grootste kluif is smaller.

2. de oogspecialist heeft één haar minder.

3. Hij mist ook een knoop op zijn mouw...

4. plus een werkje op zijn schoen.

5. Rechts heeft de hond twee zwarte oren

6. De halsband is ook verschillend.

7. Een van de vlekken op de huid van de hond is anders.

8. De lijst van het rechtse schilderij verschilt.

9. Er ontbreekt een sport aan het krukje.

III. — Op het boodschappenlijstje van Bob Binn staat:

1) Een fles Coca-Cola.

2) Een nieuw gordijn.

3) Spijkers om het schilderij op te hangen.

4) Sigaretten.

5) Een lampje.

6) Inkt.

CHLORO EN ZIJN VRIENDEN IN

CHLORO LEIDT DE AANVAL!

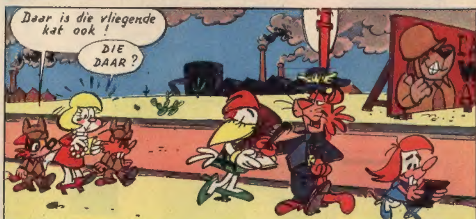
TEKST EN TEK. VAN R. Macherot

(Vervolg van blz 3)

WORDT VOORTGEZET

Het sextet van de beste alt-sax van de wereld: Julian Cannonball Adderley, is speciaal uit New York overgekomen om in Comblain la Tour te spelen.

IEDER jaar is Comblain-la-Tour het Mekka van de Europese Jazz-liefhebbers! Hoe is dat nu toch mogelijk, zul je misschien vragen? Hoe kan er in een dorpje in de Ardennen nu juist zo'n wereldberoemd Jazz-festival georganiseerd worden? Tja, eigenlijk is het haast een sprookje.

Tijdens het offensief van maarschalk von Rundstedt in 1944, waren er veel Amerikanen in de Ardennen gelegerd. Eén van die Amerikanen was in Comblain-la-Tour ingekwartierd en later wilde hij iets doen voor dat dorpje. Hij was namelijk niemand minder dan Joe Napoli, impresario en organisator van Jazz-tournées. Hij wilde, dat alle jazz-liefhebbers ieder jaar in Comblain-la-Tour samen zouden komen. Twee Belgische critici, Nicolas Dor en Jean-Marie Peterken, vonden het ook een uitstekend idee en hielpen hem zoveel ze konden. Pers, radio en T.V. bleven ook niet achter en de plaatselijke autoriteiten verleenden hun medewerking, waardoor Joe Napoli zijn droom kon verwezenlijken. In Comblain-la-Tour wordt dus jaarlijks het grootste Jazzfestival van Europa gehouden. Het belangrijkste niet alleen door het interessante programma, maar ook door het reusachtige aantal toeschouwers, dat het vrolijkste weekend van het jaar op de oevers van de Ourthe komt doorbrengen.

Je moet zo'n festival in Comblain-la-Tour meemaken, alleen

DE EREGASTEN VAN HET FESTIVAL

Dit zijn de « groten » uit de internationale jazz-wereld, die tijdens de vier voorgaande festivals in Comblain-la-Tour opgetreden zijn :

JULIAN « CANNONBALL » ADDERLEY SEXTET (Verenigde Staten)
CHET BAKER (Verenigde Staten)
ROMANO MUSSOLINI (Italië)
LILIAN TERRY (Egypte)
ROLF KUHN (Duitsland)
LES COMPAGNONS DU JOURDAN (Frankrijk)
GEORGE GRUNTZ (Zwitserland)
LEO SOURIS BIG BAND (België)
SADI (België)
JACQUES PELZER (België)
BOBBY JASPAR (†) (België)
CHRISTIAN KELLENS (België)
RITA REYS (Nederland)
TRIO PIM JACOBS (Nederland)
THE DIXIE STOMPERS (België)
DUSKO GOJKOVIC (Joegoslavie)
BILL COLEMAN (Verenigde Staten)
HELEN MERRIL (Verenigde Staten)
MARTIAL SOLAL (Frankrijk)
STEPHANE GRAPPELY (Frankrijk)
KENNY CLARKE (Verenigde Staten)
BUD POWEL (Verenigde Staten)
ERIK MOSSEHOLM (Denemarken)
CHARLIE GALBRAITH ALL STARS (Groot-Brittannië)
AMEDEO TOMASI (Italië)
KLAUS DOLDINGER (Duitsland)
BENNY WATERS (Verenigde Staten)
TRIO CASSIMAN (België)
LOU BENNET (Verenigde Staten)
JIMMY GOURLEY (Verenigde Staten)
DANIEL HUMAIR (Zwitserland)
HERB GELLER (Verenigde Staten)
KENNY DREW (Verenigde Staten)
RENE THOMAS (België)
BENOIT QUERSIN (België)
DUTCH SWING COLLEGE BAND (Nederl.)
MONICA ZETTERLUND (Zweden)
OLD MERRY TALE JAZZ BAND (Duitsl.)
enz............ enz............ enz............

In een dorpje in de Belgische Ardennen

wordt ieder jaar

HET GROOTSTE EUROPESE JAZZFESTIVAL GEHOUDEN!

al om de stemming, die er tijdens de 48 uur van het festival heerst.

Het is een pick-nick op zijn Amerikaans, radio-, televisie- en filmreporters verdringen zich daar, er wordt op handtekeningen gejaagd... kortom het is COMBLAIN-LA-TOUR, een fantastisch gevarieerd feest !

Op 3 en 4 augustus zal het festival gehouden worden en we zullen in een van de volgende nummers twee hele bladzijden wijden aan het programma van 1963. Bovendien hebben we gedacht, dat het misschien wel interessant voor jullie is een kort overzicht te geven van de programma's van de vorige jaren. Je zult dan wel zien hoe belangrijk dit Jazz-festival is. Trouwens de organisatoren willen, dat iedereen tevreden is en hebben daarom twee uur groots opgezette music-hall-muziek ingelast.

Dat het festival geen peulschilletje is, bewijzen de minstens 30.000 toeschouwers wel, die in de uitgestrekte weiden van Comblain-la-Tour, waar de overige tijd van het jaar de koeien rustig grazen, komen luisteren en kijken

Dat kleine dorpje wordt dan een Amerikaanse stad met « Times Square » en de « stars and stripes » op de kerktoren.. En dat alles omdat een Amerikaan tijdens de oorlog door de mooie natuur op de oevers van de Ourthe gecharmeerd werd !

Joe Napoli (links) met de bekende Amerikaanse ster Frankie Avalon (Comblain la Tour 1962)

[illegible] zijn opgetreden :

CHARLES AZNAVOUR PETULA CLARK SACHA DISTEL COLETTE DEREAL, ROGER PIERRE ET JEAN MARC THIBAULT, DIANA DORS FRANKIE AVALON, GILLIAN HILLS, SYLVIE VARTAN, JACK HAMMER enz... enz ..

Hier de enorme menigte toeschouwers in Comblain la Tour

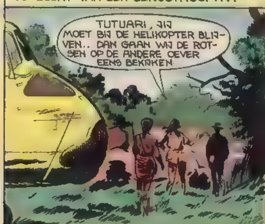
DE SPANNENDE AVONTUREN VAN TOM LANDEN

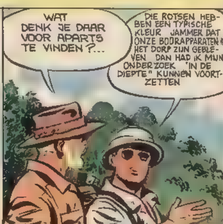
De Stenen Kalender

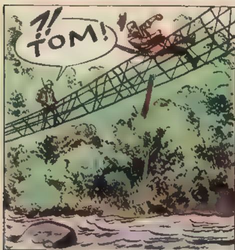
door: A. WEINBERG

OP EEN MIDDAG STAPPEN TOM LANDEN EN ZIJN VRIEND NIC UIT DE HELIKOPTER IN DE BUURT VAN EEN BERGSTROOM...

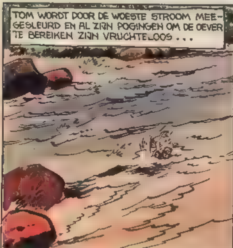

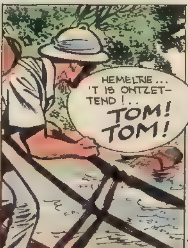

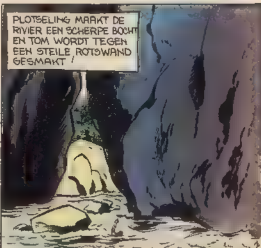

TOM WORDT DOOR DE WOESTE STROOM MEEGESLEURD EN AL ZIJN POGINGEN OM DE OEVER TE BEREIKEN ZIJN VRUCHTELOOS...

PLOTSELING MAAKT DE RIVIER EEN SCHERPE BOCHT EN TOM WORDT TEGEN EEN STEILE ROTSWAND GESMAKT!

WAT LATER . . .

AAI . OEI . . . ALLES DOET ME PIJN . . . WAAR BEN IK? HET IS HIER STIKDONKER . . . EN WAT EEN ONTZETTEND LAWAAI !

VERDRAAID . . . NU HERINNER IK HET ME WEER . . . GEVALLEN VAN DIE BRUG. TEGEN DIE ROTSWAND GESLINGERD . IK BEN WAARSCHIJNLIJK DOOR DE STROOM OP DE OEVER GESLAGEN EN NU HOOR IK ER HET WATER LANGSRAZEN. MAAR MAAR IK BEN BLIND .

MISSCHIEN BEN IK WEL IN EEN GAT TERECHT GEKOMEN . . .

MET VEEL MOEITE KAN TOM EEN PAAR PASSEN MAKEN EN TAST IN DE RONDTE . . .

DAAR ZIE IK WAT LICHT !

DAT LIJKT WEL EEN SOORT LUCHTKOKER . . .

MET INSPANNING VAN AL ZIJN KRACHTEN HIJST TOM ZICH TEGEN DE STEILE ROTSWAND OMHOOG .

EN NA EEN UITPUTTENDE KLIMPARTIJ BEREIKT HIJ DE RAND VAN DE PUT EN DE FRISSE LUCHT.

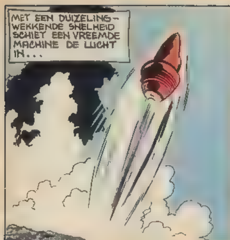
PFF . . . DAT HAD NIET LANG MEER MOETEN DUREN . . .

ALS TOM EENS OM ZICH HEEN KIJKT, MERKT HIJ DAT HIJ TE MIDDEN VAN EEN INDRUKWEKKENDE RUÏNESTAD TERECHT GEKOMEN IS . . .

MAAR . . . DAT IS BUITENGEWOON . . .

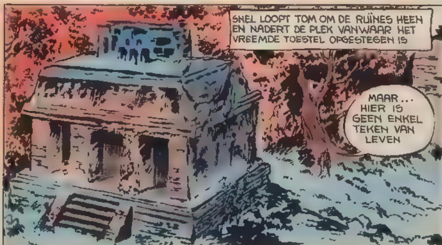
RUÏNES VAN EEN OUDE INDIAANSE STAD . . . MISSCHIEN VAN DE AZTEKEN OF DE MAYA'S . . .

ZWWIIIIIOE

MET EEN DUIZELING-WEKKENDE SNELHEID SCHIET EEN VREEMDE MACHINE DE LUCHT IN...

WEL ALLE DONDERS... WAT EEN SNELHEID...HET IS NOG MAAR EEN STIPJE ... NU ZIE IK NIETS MEER... EIGENAARDIG... ZOIETS HEB IK NOG NOOIT GE-ZIEN...

ZOUDEN ER HIER SOMS PROEVEN GENOMEN WORDEN MET EEN NIEUWE RAKET? NIET EENS ZO GEK BEDACHT. DEZE RUÏNE-STAD ZOU BEST ALS BASIS KUNNEN DIENEN.. MAAR DAN MOET HIER OOK PERSONEEL ZIJN DAT MOET IK EENS GRAAN ONDERZOEKEN.

SNEL LOOPT TOM OM DE RUÏNES HEEN EN NADERT DE PLEK VANWAAR HET VREEMDE TOESTEL OPGESTEGEN IS
MAAR... HIER IS GEEN ENKEL TEKEN VAN LEVEN

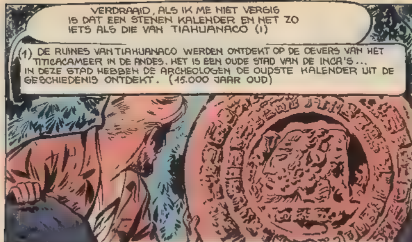

EN ER ZIJN OOK GEEN SPOREN ACHTERGEBLEVEN VAN DE MACHINE... MIS-SCHIEN KON ZE WEL VLAK BOVEN DE GROND BLIJVEN ZWEVEN WAARDOOR DE BEMANNING TOCH HET TOESTEL KON VERLATEN ZONDER DAT DIT OP DE GROND KWAM...

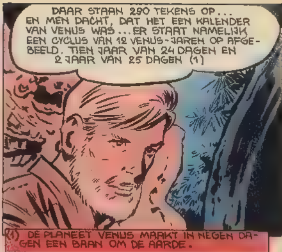

ACH, MAAR MISSCHIEN HADDEN ZE GEWOON PECH! MAAR WAT EEN SNELHEID! ZOU HET EEN VAN DIE "VLIEGENDE SCHOTELS" ZIJN VAN DE ZWERVENDE PLA-NEET...

VERDRAAID, MISSCHIEN WAREN HET WEL VERKENNERS VAN DE MAAN.. NEE, DAT KAN NIET.. DE MAANMENSEN WETEN HEEL GOED, DAT ZE OP ONZE AARDE NOOIT ZOUDEN KUNNEN LEVEN... EN ALS DAT TOESTEL NU TOCH EENS ERGENS ANDERS VANDAAN KWAM... ACH, IK GELOOF, DAT MIJN FANTASIE AAN HET WERK IS...

MAAR ... ALS DIE MACHINE NU EENS TOCH VAN EEN AN-DERE PLANEET KWAM... WAT KWAMEN ZE HIER DAN DOEN?.. PLANTEN ZOEKEN? OF, DIE RUI-NES MIS-SCHIEN?

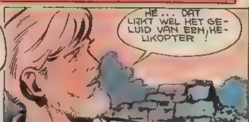

?
5.

VERDRAAID, ALS IK ME NIET VERGIS IS DAT EEN STENEN KALENDER EN NET ZO IETS ALS DIE VAN TIAHUANACO (1)
(1) DE RUINES VAN TIAHUANACO WERDEN ONTDEKT OP DE OEVERS VAN HET TITICACAMEER IN DE ANDES. HET IS EEN OUDE STAD VAN DE INCA'S... IN DEZE STAD HEBBEN DE ARCHEOLOGEN DE OUDSTE KALENDER UIT DE GESCHIEDENIS ONTDEKT. (15.000 JAAR OUD)

DAAR STAAN 290 TEKENS OP... EN MEN DACHT, DAT HET EEN KALENDER VAN VENUS WAS... ER STAAT NAMELIJK EEN CYCLUS VAN 12 VENUS-JAREN OP AFGEBEELD. TIEN JAAR VAN 24 DAGEN EN 2 JAAR VAN 25 DAGEN (1)
(1) DE PLANEET VENUS MAAKT IN NEGEN DAGEN EEN BAAN OM DE AARDE.

MAAR... ZOU DEZE KALENDER WERKELIJK DOOR MENSEN UIT HET PRECOLUMBIAANSE TIJDPERK GEMAAKT ZIJN... OF ZOUDEN MENSEN VAN DE PLANEET VENUS DAT GEDAAN HEBBEN?

EN DIE VLIEGENDE SCHOTEL?... MISSCHIEN WAREN HET WEL ONDERZOEKERS OF ARCHEOLOGEN VAN VENUS?.. MAAR NATUURLIJK ZOUDEN ZE OOK VAN MARS.. MERCURIUS OF JUPITER KUNNEN ZIJN ..

HE... DAT LIJKT WEL HET GELUID VAN EEN HELIKOPTER!

DAT IS NIC!.. HIJ ZOEKT ME NATUURLIJK. VLUG, MIJN SPIEGEL... IK ZAL HEM LICHTSIGNALEN GEVEN!

EEN PAAR MINUTEN LATER...
TOM! WAT EEN GELUK, DAT JE NOG LEEFT... HOE BEN JE HIER TERECHT GEKOMEN?
OP EEN HEEL WONDERLIJKE WIJZE. IK ZAL HET JE VERTELLEN.

TOM VERTELT IN HET KORT WAT ER GEBEURD IS...
IN IEDER GEVAL BEN JE ER GOED AFGEKOMEN.. NADAT JE IN DIE PUT GEVALLEN WAS, HEB IK DE OEVERS VAN DE RIVIER AFGEZOCHT EN GEZIEN, DAT DE STROOM INEENS ONDER DIE GRANIETROTSEN VERDWIJNT... TOEN DACHT IK DAT JE DOOD WAS EN BEN MET DE HELIKOPTER OPGESTEGEN... OPEENS ZAG IK TOEN JE SIGNALEN...
ER IS NOG IETS NIC... IK HEB TWEE ONTDEKKINGEN GEDAAN...

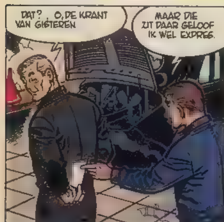

TOM VERTELT VAN DE GEHEIMZINNIGE MACHINE EN DE STENEN KALENDER...
NEE HOOR.. DAAR TRAP IK NIET IN!... JE HEBT BESLIST GEDROOMD... WAT DIE STENEN KALENDER BETREFT, ZUL JE TOCH TOE MOETEN GEVEN, DAT DE TEKENS MISSCHIEN WEL IETS ANDERS BETEKENEN... ELKE ANDERE VERKLARING IS OOK MOGELIJK... ALLEEN DIE BEWONERS VAN VENUS EN MARS DAT IS WAT AL TE KRAS...
NOU JA, WE PRATEN ER NIET MEER OVER... IK BEN VEEL TE BLIJ DAT JE ME TERUG GEVONDEN HEBT...

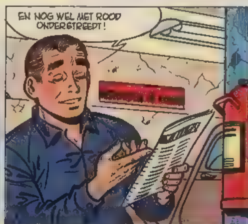

TWINTIG MINUTEN LATER...
ARME TOM... IK DENK, DAT HIJ DIE "VIZIOENEN" GEHAD HEEFT TOEN HIJ BEWUSTELOOS WAS!...
NIC GELOOFT ME NATUURLIJK NIET... EN TOCH HEB IK NIET GEDROOMD... ZOU ER INDERDAAD VERBAND BESTAAN TUSSEN DIE STENEN KALENDER EN DIE "VLIEGENDE SCHOTEL"?
ZULLEN WE DAT OOIT TE WETEN KOMEN?
EINDE

VINCENT LARCHER

Tijdens de oefenwedstrijd is het gaan regenen en dat is veertien dagen zo gebleve

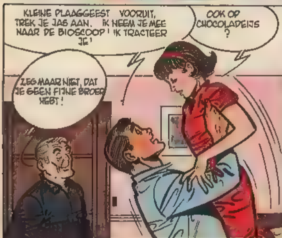

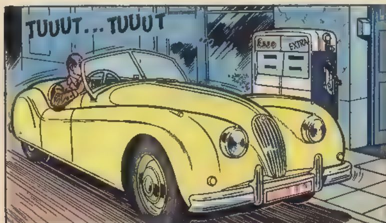

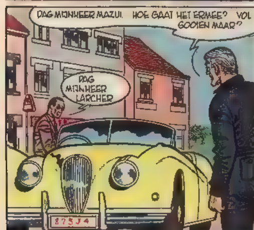
midvoor

TEKST EN TEKENINGEN: *Raymond Reding*

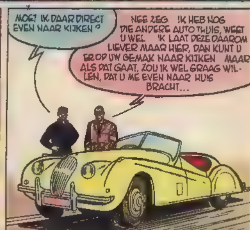
cent is ontroostbaar, maar wat heeft zijn vader daar bij zich ?

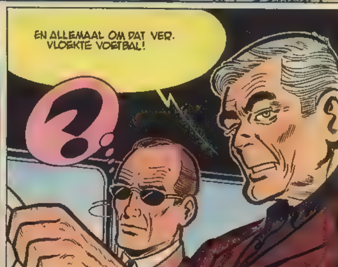

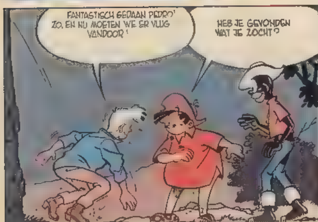

WORDT VOORTGEZET

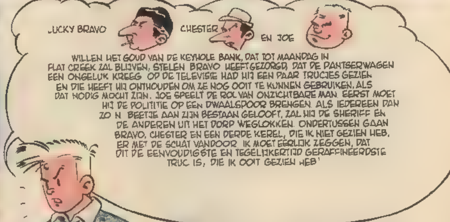
in DE ONZIC

Rock ontdekt, dat Lucky Bravo de hele onzichtbare-man-geschiedenis op touw

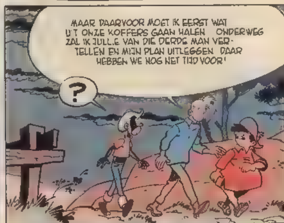

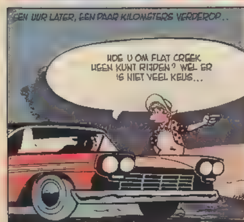

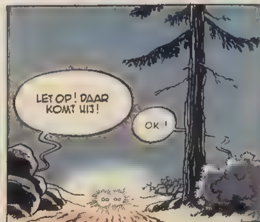

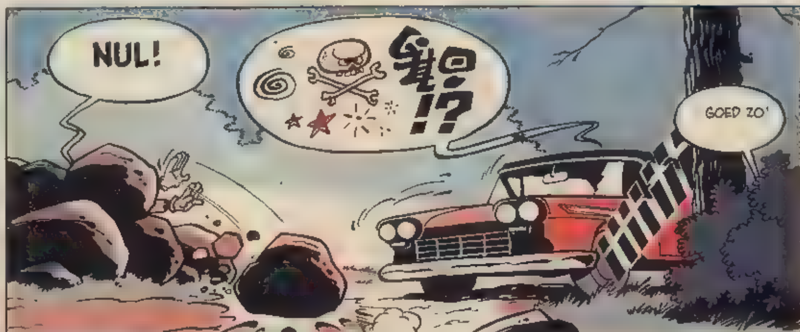

HTBARE VIJAND

ezet heeft. Pedro «onderhandelt» intussen met een lid van de Bravo-clan.

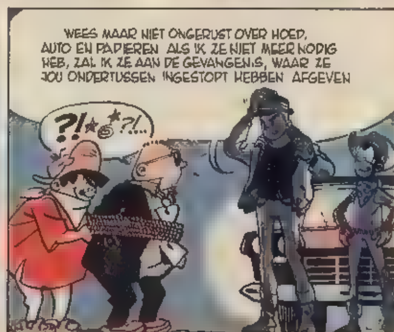

WORDT VOORTGEZET

VERHAAL : P. STEP
ILLUSTRATIE : J. TORTON

ALS HET WATER KOMT

DE oude Luigi denkt dat hij gaat sterven. Uitgeput ligt hij op zijn schamele bed en heeft nog net genoeg kracht om zijn hoofd naar het venster te draaien, waardoor hij de stralende blauwe hemel kan zien. Het is warm en Luigi weet, dat buiten de grond openbarst van de droogte en dat al het gras verbrand is. Vooral 's middags als de zon hoog aan de hemel staat ligt het gemartelde land daar en roept om water.

Luigi is bedroefd. Zullen ze hem dan nooit geloven ? Zal hij werkelijk sterven, zonder dat hij hun heeft kunnen overtuigen ? Vijftig jaar lang is hij met de kudde schapen van de familie Colonna, zijn meesters, van de berg naar de vallei en van de vallei naar de berg getrokken...

ER wordt geklopt en de oude Rosa komt binnen. Elke dag komt ze even kijken hoe het met Luigi gaat en ruimt meteen en beetje op in zijn armoedige hut.

Het is warm, zegt Rosa.

Ja, zucht Luigi, het is heel erg warm...

Rosa kijkt hem eens onderzoekend aan en vindt dat hij er slecht uitziet, maar toch glijdt er even een glimlach over het gerimpelde gezicht van de oude herder.

Ruim maar een beetje op, Rosa. Ik zou graag alles netjes hebben als het zover is.

Klets toch geen onzin, moppert Rosa.

Luigi sluit zijn ogen en antwoordt niet Hij is doodmoe. Het is drukkend warm... als het maar begon te regenen... hij denkt aan de dieren, die dorst lijden, aan het door de zon verbrande gras, de verdroogde struiken en de opengebarsten grond...

Hij weet, dat het kostelijke frisse water ergens vlak bij moet zijn. Als iemand hem maar wilde geloven, zou er geen dorst en geen droogte meer zijn in de streek !

Hij probeert zich op te richten en reikt met zijn hand naar het kastje, dat aan het hoofdeinde van zijn bed staat.

Wat wil je ? vraagt Rosa

Luigi schudt zijn hoofd

Niets...

Hij gaat weer liggen. Hij wil niet, dat Rosa hem, net als al die anderen, uit lacht

Pas als ze weg is, kan hij met inspanning van al zijn krachten het kastje open krijgen en er een opgerold papier uit halen. Uitgeput valt hij achterover. Even later richt hij zich weer half op en rolt het vergeelde papier uit. Er staat onhandig een tekening opgekrabbeld. Dit hier is struikgewas, dat daar lijkt wel een irrigatiekanaal en daarboven is de berg. .

Daar moet de bron zijn, mompelt Luigi en plaatst zijn vinger midden op de tekening. Ik weet het zeker, ik heb het water gehoord. Daar is beslist een ondergrondse waterloop of een bron met genoeg water voor de hele vallei.

Op een dag heeft hij dat ontdekt. Een van zijn schapen was ver van de kudde afgedwaald en Luigi ging het zoeken. Het dier was rustig aan het grazen op een plek, waar de oude herder niet vaak kwam en daar had hij opeens onder de grond het water horen ruisen. Later had hij geprobeerd de plek terug te vinden, maar hij was daar nooit in geslaagd. Hij had het aan de bewoners van het dorp verteld, maar ze hadden eens toegevend gelachen en gezegd, dat de oude Luigi toch wel een beetje kinds begon te worden. Zelfs zijn meester had hem niet geloofd

Twintig jaar lang heeft hij geprobeerd de mensen te overtuigen, maar het enige resultaat was zo nu en dan een ongeduldig antwoord

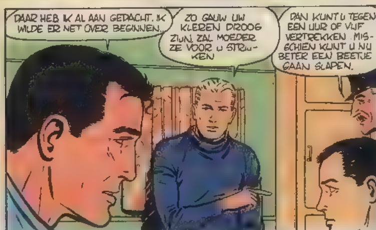
Ja hoor, Luigi, die bron zullen we wel een keer vinden, maak je maar niet ongerust.

Waarom wilden ze hem toch niet geloven ?

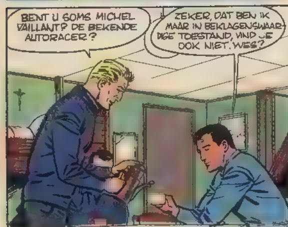
KOM MEE NAAR BLZ 24

de terugkeer van

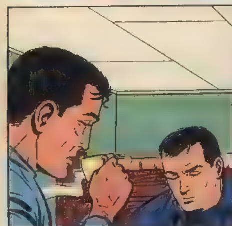
Michel blijkt gered te zijn door niemand

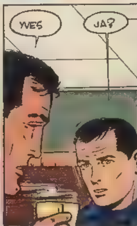

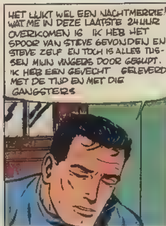

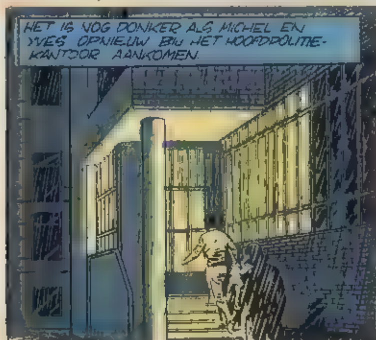

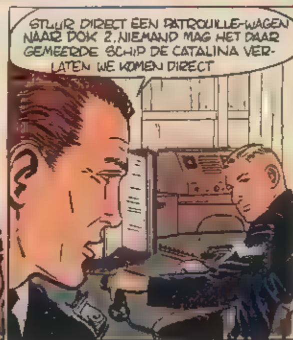
STEVE WARSON

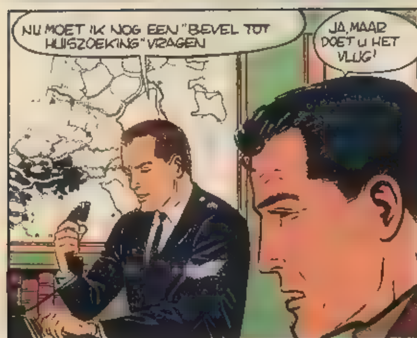

anders dan Yves, die hem naar Amsterdam achterna gereisd is. Ze besluiten nu de politie in de arm te nemen.

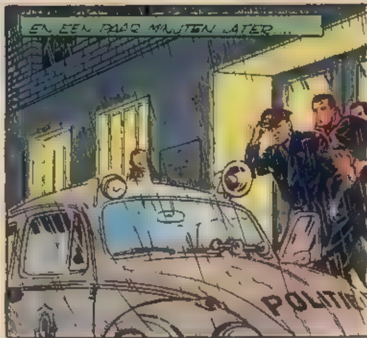

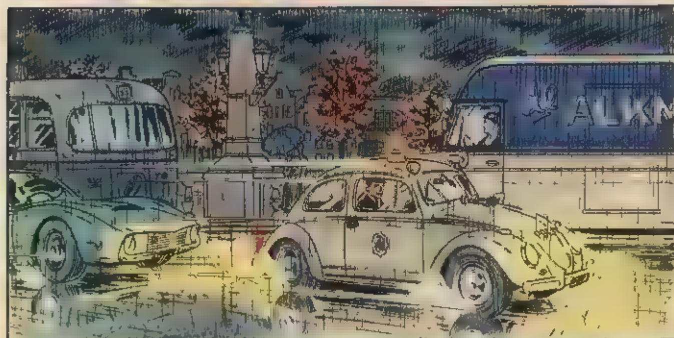

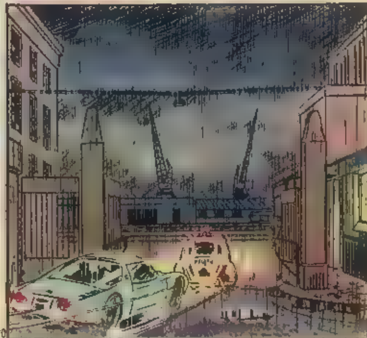

WORDT VOORTGEZET

Als het water komt

VERVOLG VAN BLZ. 21

Alleen de kleine Beppo, het zoontje van de graaf, had hem geloofd. Vaak kwam het kind bij de oude man en luisterde naar zijn verhalen en samen spraken ze altijd over de bron en hoe heerlijk het zou zijn om al dat water naar de vallei te leiden.

Als ik groot ben, Luigi, dan zul je zien, dat het gebeurt... Toen was Beppo naar school gegaan en had niet meer zoveel vrije tijd. Na de lagere school was hij naar kostschool gegaan en de twee vrienden zagen elkaar nog maar zelden. Er werd niet meer over de bron gesproken en Beppo werd een geleerd man. De laatste drie jaar had de oude herder zijn jonge vriend helemaal niet meer gezien. Ook durfde hij zijn meester niet vragen waar de jongen was. In het dorp had hij horen zeggen, dat Beppo ver weg was gegaan om te studeren. De oude herder had nu niemand meer, die hem geloofde..

Over zijn bruine gerimpelde wangen glijdt langzaam een traan. Opeens wordt de deur opengeduwd. Luigi draait zijn hoofd om, maar wordt verblind door het felle zonlicht, dat naar binnen stroomt.

— Wie is daar ? vraagt hij, als hij een lange jongeman binnen ziet komen.

Luigi !

De jongeman sluit de deur en gaat naar het bed.

Beppo.. ben jij het. .

— Ja, Luigi, ik ben het. Je bent me zeker helemaal vergeten ?

— Dat mag je nooit meer zeggen, jongen... nooit meer...

Opeens ziet Beppo het vergeelde papier met de onbeholpen tekening.

— Luigi, ik moet je iets zeggen..

En de jongeman begint te vertellen over zijn studies en zijn reizen Hij wilde ingenieur worden en dat is hij nu ! Ongeveer veertien dagen geleden is hij teruggekomen.

— Veertien dagen geleden al ?

— Ja Luigi, maar je moet het me niet kwalijk nemen, dat ik niet eerder gekomen ben, want ik wilde je verrassen. Kom maar eens kijken !

Beppo helpt de oude man opstaan en draagt hem bijna naar het raam...

En dan ziet Luigi, dat er op de berg een koortsachtige aktiviteit heerst. Overal wordt gewerkt aan een lang kanaal, dat van de berg naar de vallei loopt.

— Zie je dat, Luigi ? We hebben die bron gevonden ! Je had wel gelijk ! Eindelijk heb ik ook mijn ouders kunnen overtuigen. We zijn aan het werk gegaan en daar Luigi... kijk, daar komt het water !

Vuil en modderachtig komt het water in het kanaal, maar even later ruist een glinsterende frisse stroom naar beneden.

— En dit is nog maar het begin ! We gaan nog meer irrigatiewerken in de vallei bouwen...

Langzaam strompelt Luigi naar zijn bed terug en laat zich daarop zakken.

— Luigi !... Wat is er ? Voel je je niet goed ?

Niet goed ? Luigi is stukken beter ! Hij is gelukkig !

Eindelijk is zijn droom dan toch werkelijkheid geworden !

EINDE

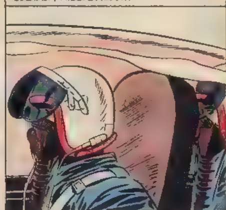
Gevaar in de lucht...

TEKST: STEP
TEKENINGEN: BECKERS

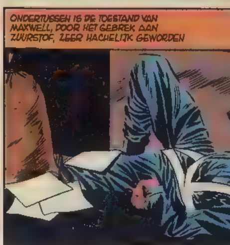

NEEM DEZE VIER PAGINA'S UIT KUIFJ

M... MIJN HOOFD, IK KAN BIJNA NIET MEER!

COMMANDANT, HET VALLUIK!

OOOOH!

GELUKKIG WERKT HET MECHANISME VAN DE PARACHUTE DIRECT!

OBENAUF, DIE NU ALLEEN IN HET TOESTEL ACHTERGEBLEVEN IS, DOET EEN VRESELIJKE ONTDEKKING
E... EEN BEEN?

MAXWELL!

IK KAN HEM TOCH NIET ACHTERLATEN! IK MOET HEM REDDEN! ZAL IK HEM DOOR HET VALLUIK GOOIEN? NEE, WANT HIJ HEEFT ZELFS GEEN PARACHUTE!

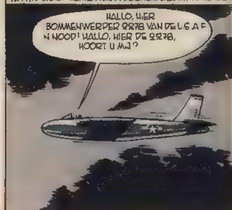

OBENAUF BEGINT NU ZELF OOK MET HET GEBREK AAN ZUURSTOF TE KAMPEN, MAAR OM ZIJN KAMERAAD TE REDDEN. NEEMT HIJ EEN MOEDIG BESLUIT.
IK MOET TERUG NAAR DE COCKPIT...

MIJN ZUURSTOFMASKER, VLUG!

HET LIJKT WEL OF HET VUUR MINDER WORDT!. TOCH ZAL IK EEN STUK LAGER MOETEN GAAN VLIEGEN, ANDERS KAN MAXWELL NIET ADEMEN!

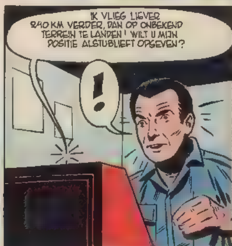

DE BOMMENWERPER MAAKT EEN ENORME DUIKVLUCHT EN VERLAAT OP DIE MANIER DE HOOGTEGRENS VAN 10.300 METER

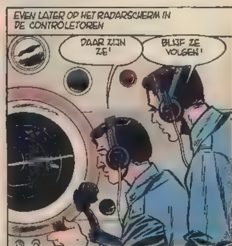

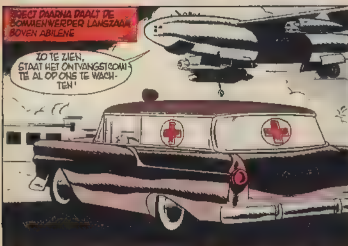

Volgende week : ADAM DOLLARD DES ORMEAUX

KUIFJE voor TIENERS

Hij danst niet... hij zingt alléén in bad... maar

ALLE JONGELUI ZIJN DOL OP HEM !

IK had verwacht een statige, trotse edelvrouwe te zien verschijnen, toen ik aanbelde, maar mevrouw Vermeiren is de vriendelijkheid in persoon. Ze loodste me dadelijk naar de wapenkamer, of liever de schrijfkamer van de Rode Ridder. Deze stond net te midden van het vertrek en citeerde met daverende stem uit Shakespeare's « King Lear » : **... een paard, een paard ! Een koninkrijk voor een paard !**

Nu, dat kon ik goed begrijpen, de paarden worden inderdaad zeldzaam, en hoeveel heeft Pol Vermeiren er voor zijn Rode Ridderavonturen wel niet nodig ! Het zijn inderdaad helaas, niet alleen de booswichten die sneven in zijn boeken. Ook de onschuldige paarden moeten er wel eens aan geloven

— Indien we 't nu eens met 'n ezel probeerden ? stelde ik voor. Die lopen er genoeg rond

De geestelijke vader van Ridder Johan veegde zich het zweet van het voorhoofd.

— Ik repeteerde net een gevechtsscène uit mijn volgend boek. Lieve hemel, het stoof er weer ! Dat kan ik je verzekeren !

— En wie heeft er gewonnen ? vroeg ik benieuwd.

— Dat weet ik nog niet. Het gevecht was nog niet ten einde, toen je binnenkwam...

Hij wijst me een zetel en we zijn weldra in een druk gesprek gewikkeld.

Kom mee naar pagina 50.

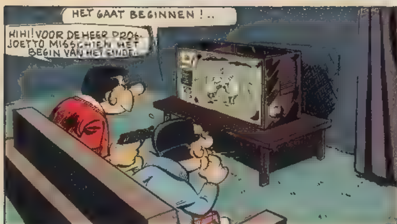

SPAGHETTI EN DE

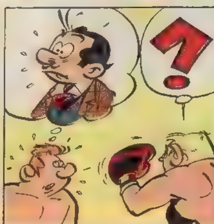

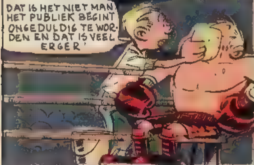

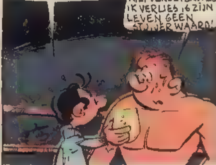

GROTE ZAMPONE

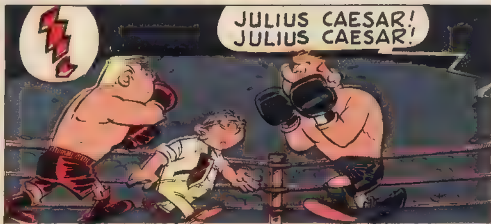
ATTANASIO

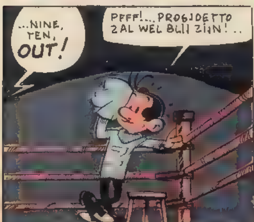

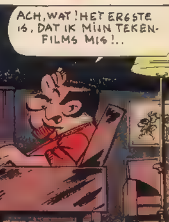

WORDT VOORTGEZET

TE PAARD, JONGELUI ! (2e DEEL)

HOOFDSTUK I SPRING ER OVER ! (VERVOLG)

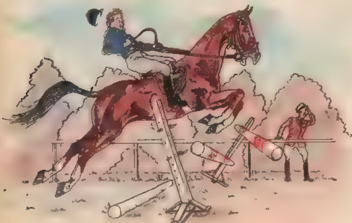
Tekst en tek. van REM

ENKELE NUTTIGE WENKEN

DE vorige keer hebben we je al verteld, dat beginnelingen vaak denken, dat springen véél gemakkelijker is dan het rijden in de manege Maar we hebben ook gezegd nooit te gaan springen, als je maar nauwelijks in het zadel kunt blijven zitten !

Springen ziet er, voor de meeste mensen natuurlijk, veel spannender en spectaculairder uit, dan een perfecte ruiter en een geheel ontspannen paard, die een zuivere uitgestrekte draf uitvoeren, waar alleen kenners en ingewijden door in verrukking raken.

Hinder het dier nooit in de mond ! Bedenk altijd, dat de mond van het paard iets heiligs is !

Maar toch zul je eerst zo'n volmaakt ruiter moeten worden, want het is een afschuwelijk gezicht een ruiter te zien, die bij iedere sprong hoog in de stijgbeugels gaat staan en op het beslissende moment in het zadel neerploft. Eerst lang en veel oefenen in de manege, dat is de beste raad, die ik iedereen kan geven !

Soms zijn er wel eens beginnelingen, die zich veel te gauw aan het springen wagen en het er dan redelijk goed afbrengen maar dat kan nooit lang duren. Ze zijn te vergelijken met, vallende sterren, even schitteren ze, maar dan is het onherroepelijk afgelopen. Wat de paarden betreft, ieder paard kan springen. Het een beter dan het ander, maar een ervaren ruiter weet precies wat hij aan zijn paard heeft en zal nooit meer van het dier eisen, dan het kan. Ook een paard moet aan springen wennen. Laat het in het begin nooit te lang achter elkaar springen.

Denk er vooral aan het iedere keer, als het zijn goede wil toont, te belonen !

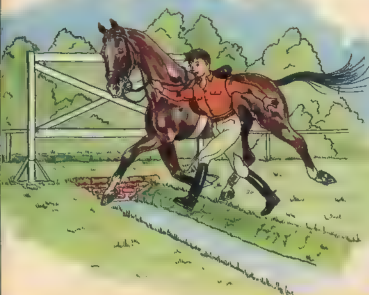
Zoals we al gezegd hebben moet het paard de hals volkomen vrij hebben. Aan de teugels gaan hangen is uit den boze ! Bedenk altijd, dat de mond van het paard iets heiligs is !

Iedere fout die je daarbij maakt heeft vreselijke gevolgen !

De leerling houdt zich aan de beugelriem, die om de hals van het paard aangebracht is, vast om het dier het vrije gebruik van de hals te laten en niet aan de teugels te gaan hangen.

ALS de rijinstructeur je met springen laat beginnen, zal hij je met het paard over heel eenvoudige hindernissen laten springen, ronde bomen, *cavaletti* genaamd, die vaak alleen maar op de grond in de rijbaan liggen.

Op die manier ga je de bewegingen van het dier tijdens de sprong aanvoelen. Een beugelriem wordt om de hals van het paard gedaan en daar kun je je dan aan vast houden. Zo leer je wat het dier tijdens de sprong met de hals doet en bovendien kun je niet aan de teugels gaan hangen.

Zeer veel paarden zijn bang van sloten, vooral als er water in staat! Maar als ze daar van het begin af aan aan gewend worden, zal het niet moeilijk zijn ze er over te laten springen.

In het begin zal de rijinstructeur je over heel lage hindernissen laten springen, terwijl hij het dier aan de longe heeft.

De instructeur zal het dier aan de longe nemen.

Eerst worden de hindernissen in draf genomen, later in galop. Als jij geen moeite meer hebt met springen, voelt je paard zich ook op zijn gemak!

Maar denk ook nu niet dat je er bent, want dan heb je het mis! Nog meer oefeningen zullen er gedaan moeten worden. De bomen zullen hoger gezet worden (ongeveer 20 cm. van de grond), waarna je het paard aan de teugels zult moeten nemen en er naast lopend samen mee over de hindernissen springen.

Veel paarden, die goed kunnen springen, zijn erg bang van sloten en grachten, vooral als er water in staat. Als ze er van begin af aan aan gewend worden, zal het toch niet moeilijk zijn ze er over te laten springen.

Als paard en ruiter zich het gevoel voor het springen eigen gemaakt hebben, kan het dus pas goed beginnen.

De hindernissen worden hoger geplaatst en het tempo kan ook opgevoerd (maar langzaam) worden. De ruiter hoeft zich nu niet meer aan de beugelriem vast te houden, maar ook niet aan de... teugels! De onafhankelijke zit begint nu een beetje te komen en het vertrouwen is er.

Vergeet één ding nooit! Maak *nooit* misbruik van de goede wil van het dier. Bedenk dat je op de rug van een levend wezen rijdt. Spring daarom ook niet te lang door, maar houdt maat. Als je paard gehoorzaam geweest is, laat het dan eerst een tijdje uitrusten in de stal, want de beste manier om een uitstekend paard binnen de kortste keren te verpesten, is het dier te lang achter elkaar te laten springen.

(WORDT VOORTGEZET)

Wie er nog meer over wil weten, kan ons schrijven.

WORDT HET AUTORIJDEN EEN

IN een zeer nabije toekomst zal de autosport een bepaalde ontwikkeling doormaken, dat is nu al te voorzien !
Hoezo ?
Ik kan je dat het best uitleggen door de paardesport als voorbeeld te nemen. Nu er op de wegen, vooral in de stad steeds meer auto's verschijnen, is er voor de volbloeds geen plaats meer. Paardenliefhebbers zijn dan ook verplicht zich naar de een of andere, ergens buiten de stad gelegen, manege te begeven !

ALS we nu eens even terugkeren naar de auto, kunnen we gevoeglijk zeggen, dat je met een echt « lekker » wagentje beslist niet in de stad terecht kunt. Zelfs op de grote weg is het rijden geen onverdeeld genoegen meer !

In mijn praatjes over de Jaguar « E », die zich ook in de stad netjes gedraagt, de Morris Mini Cooper Downton en ten slotte de Fiat Coupé 2300 « S », heb ik daar al op gewezen. Met de Morris Mini Cooper Downton bijvoorbeeld, had ik op het circuit van Francorchamps gereden Daarna moest ik er noodgedwongen door de stad mee terug. Het is natuurlijk wel grappig, maar je wordt er vooreerst vreselijk misselijk van en vervolgens is het eigenlijk een beetje lachwekkend !

Daarom is het absoluut niet moeilijk te voorspellen, dat men over een paar jaar een uurtje auto gaat rijden, zoals men tegenwoordig een uurtje te paard rijdt.

Trouwens, hoe vaak hebben we er niet echt behoefte aan eens een flinke wandeling te gaan maken als tegenhanger voor dat eeuwige geslenter in de stad !

Zou het daarom niet goed zijn ook op het vasteland van Europa wedstrijden te organiseren voor betere Grand Tourisme-wagens ? In Engeland bestaat dit al en heeft enorm veel succes. Ik wil nog verder gaan en beweren, dat daar van regeringszijde voor gezorgd zou moeten worden !

Niemand zal namelijk ontkennen, dat een automobilist, die zo nu en dan eens echt lekker « wegpiraatje » kan spelen in een echte wedstrijd, daar op de openbare weg geen behoefte meer aan zal hebben en daardoor wordt het gevaar op de weg stukken minder !

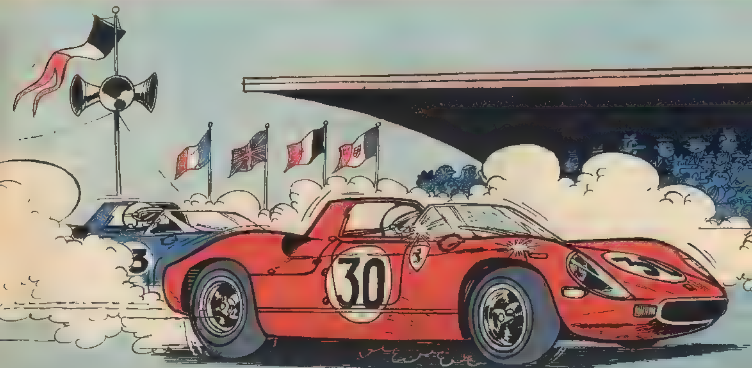
Alles wat ik hier verteld heb, bewijst dus wel, dat er hoognodig blijvende circuits aangelegd moeten worden. Ik weet ook wel, dat het onderhoud en de aanleg van zo'n circuit een kostbare aangelegenheid is, maar het hoeft toch ook niet meteen zo'n groot geval te worden ! De bijkomende kosten kunnen toch beperkt worden door bijvooorbeeld maar één enkel Club-House te bouwen. Later kan dat altijd nog uitgebreid worden !

Bij Montoux in Frankrijk (vlak bij Genève) hebben partikulieren een dergelijk circuit aangelegd.

In België zijn verscheidene automobielclubs en -verenigingen. Het lijkt me een uitstekend idee, als deze zich nu eens verenigden met het doel voor deze moeilijkheid een oplosssing te vinden !

België heeft op het ogenblik wel een paar goede racers, maar in vergelijking met Engeland zijn we nergens !

Toch wel een bewijs, dat de clubs, zoals ze daar bestaan, een zeer gunstige invloed uitoefenen op de ontwikkeling van automobielsport en -techniek !

SPORT ?

ER ONTBREKEN TWEE CILINDERS, MIJNHEER DE NORA!

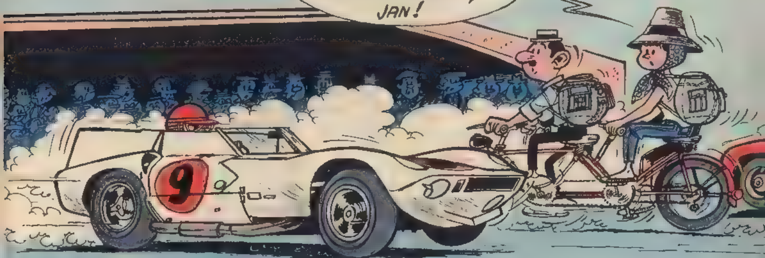
DAT er heus nog brave mensen op deze wereld zijn, blijkt wel uit het volgende : als de heer Ferrari een grapje uithaalt, dat hij zelf niet eens ernstig meent, komt iedereen plotseling in beroering en wordt geestdriftig..
Het was niet genoeg om dat voortreffelijke V-cilinderblok in tweeën te snijden en er een even voortreffelijke 1500 cc van te maken. Nee, er moesten nog twee cilinders afgenomen worden, waardoor we nu met een afschuwelijke 1000 zitten ! Toen moest er voor die 1000 een plaatsje gevonden worden. Wel, dan teken je een behoorlijk zwaar chassis, waar minstens een 2500 V-8 op kan ! Bertone ontwerpt met zijn bekende vaardigheid een vlotte carrosserie ! Mijnheer de Nora jr. wordt ook lyrisch en het resultaat van dit alles is de ASA 1000.

Arme mijnheer de Nora ! Hij zal zijn ASA 1000 wel kwijt raken, dat hoop ik tenminste voor hem... maar wat ik eigenlijk nog meer hoop, is dat hij de grote baas ervan kan overtuigen de zes cilinders, of liever nog de V 8, toch maar te laten !

Waarom !

Wel, denk jij, dat de bezitters van de ASA 1000 het leuk zullen vinden altijd met de hand op de versnellingsbak te moeten rijden ? Vroeg of laat zal men heus tot de 1500 over moeten gaan om een maximum koppel te verkrijgen, dat beter in overeenstemming is met het totale gewicht.

Als je bedenkt, dat de « Vitesse » 1500 zes cilinders bezit, dan begrijp je meteen, dat een ex-Ferrari er minstens evenveel moet bezitten !

De BOEDDHA van

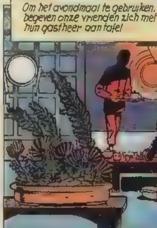

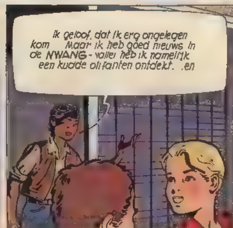

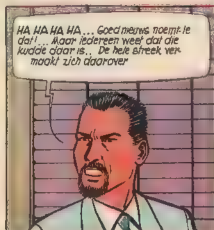

MUANG THAI

F. CRAENHALS

Een zeer zonderling schouwspel lokt onze vrienden naar het raam van de kamer, die zij bij Li Hai bewonen.

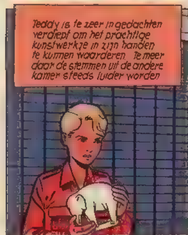

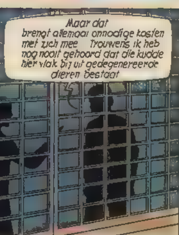

WORDT VOORTGEZET

Esso Junior

HET TANKSCHIP... VREEDZAME HEER DER ZEEEN! (1ste DEEL)

Over heel de wereld spuit langs duizenden bronnen de petroleum naar de oppervlakte : drie miljoen ton per dag. En over heel de wereld rijden de auto's, varen de schepen, werken de fabrieken, allemaal dank zij diezelfde petroleum. De hele wereld heeft een geweldige dorst naar petroleum. Om die te lessen, doorklieft een uitgebreide vloot bestendig de oceanen ! Een vloot van tankschepen. Schepen dus waarvan het ruim geheel wordt gevuld met petroleum. Vandaag willen wij jullie spreken over deze tankers, die het zwarte goud vervoeren, en meer bepaald over de tankschepen die de vloot vormen van Esso Belgium.

De Glückauf — 3020 T. — 1885.

Eerst een stukje geschiedenis

In 1861 al stak een brik van 224 ton, de « Elisabeth Watts », de Atlantische oceaan over met een lading petroleum in houten vaten. Dat is de voorloper van de tanker. In de volgende jaren worden zeilschepen gebouwd, met in het ruim reservoirs voor het vervoer van « losse » petroleum. Met de ontdekking van de stoommachine echter, werden grote vorderingen gemaakt op alle gebied. Ook voor het transport van petroleum.

In 1878 wordt de eerste stoomboot gemaakt geheel in staal, en deze kon 240 ton petroleum vervoeren, in 8 ronde tanks. Het was het Russische schip « Zoroaster », dat petroleum transporteerde van Batoem.

Zeven jaar later kwam de met stoom en zeilen aangedreven Duitse driemaster in de vaart, de « Glückauf ». Hij vervoerde niet minder dan 3.020 ton petroleum. Hetgeen voor die tijd enorm was.

De « Glückauf » kunnen we veilig de « voorloper » van de huidige petroleumtanker noemen, want hij had de machines achteraan en de kommandobrug eveneens, terwijl het hele ruim uit tanks bestond.

De eerste tankschepen van Esso

De eerste vier stoomschepen van Esso kwamen in de vaart in 1891, op het ogenblik van de stichting van de American Petroleum Company (thans Esso Belgium

TOEN DE POSTBODE OP DE HOORN BLIES...

Heeft het jullie nooit verwonderd dat de Posterijen als embleem een hoorn kozen ?

Welnu, vroeger, in de tijd van de koeriers, postkoetsen en postiljons, die brieven en boodschappen van allerlei aard naar hun bestemming brachten, maakten deze « postboden » gebruik van een hoorn om hun komst aan te kondigen. Dit instrument, dat ook door de jagers wordt gebezigd, verzekerde hun voorrang op alle wegen. En hierdoor werd onnodige vertraging in het bezorgen van de korrespondentie vermeden.

Nu nog, in Zwitserland, genieten de voertuigen van de Posterijen voorrang in de bergen. Om de andere weggebruikers te verwittigen van hun nadering, werden ze met een speciale klakson uitgerust, die een typisch geluid voortbrengt.

De driemaster « Henegouwen ».

n.v.) in België. Deze kleine vloot bestond uit de « Vlaanderen », de « Haspengouw », de « De Kempen » en de « Bremerhaven », en ze kon in het geheel 8.000 ton petroleum bevatten. Op dat moment waren er trouwens ook nog twee zeilschepen, een driemaster « Henegouwen » en een brik « Brabant ».

Na de invoering van de stoom, konden de schepen meer en meer laden, tot 10.000 ton. Later evenwel, toen men de steenkool als brandstof ging vervangen door petroleum — stook- en dieselolie — werden de mogelijkheden van vervoer nog groter. Ook de tankschepen werden steeds groter, ze kregen steeds krachtigere machines en ze kregen steeds grotere snelheid.

1937... een belangrijk jaar voor Esso

In 1937 beschikt de maatschappij Esso Belgium over zijn eerste groot tankschip, de « Esso Belgium », van 15.000 ton ! Na de oorlog, in 1947, krijgen we dan de « Esso Brussels » (16.610 ton); in 1955 de nieuwe « Esso Belgium » (27.090 ton), en vlak daarna loopt de « Esso Antwerp » (26.048 ton) te Hoboken (Antwerpen) van stapel !

1960... uitzonderlijk jaar !

En toen kwam het jaar 1960, en Esso Belgiums vloot breidde zich uit. In februari liep er een nieuwe « Esso Brussels » van 40.800 ton van stapel, en op 21 oktober werd hij gevolgd door de « Esso Liège », een schip van 47.537 ton

Deze twee prachtschepen maken de trots uit van de firma Esso en van onze nationale handelsvloot ! Inderdaad, het zijn niet zo maar gewone cargo's, het zijn werkelijk « drijvende paleizen », waarin alles uiterst doelmatig en uiterst weelderig is ingericht.

Dank zij de automatisatie en vooruitstrevende techniek, heeft men echter maar een uiterst klein aantal bemanningsleden nodig, ten hoogste een 50 kop ! Deze beschikken echter over ultramodern komfort. Iedere man huist in een eigen kabine, die wel een knus en vrolijk gemeubileerd appartementje lijkt. En de keuken dan ! Een keuken waarop iedere huisvrouw jaloers kan zijn. De chef-kok « tovert » er dan ook de heerlijkste gerechten te voorschijn, waarop elke zeebonk belust is !

De « Esso Liège ».

Het zware werk aan boord van zo'n tanker, heeft niets meer van het werkelijke slavenleven van de zeelui uit vroegere dagen. Integendeel ! Er wordt gewerkt in een kalme en rustige atmosfeer, in nette en degelijk onderhouden vertrekken. We komen hier overigens later nog op terug. We zullen u dan de schema's laten zien van de « Esso Brussels ». We zullen nagaan wat zo'n schip eigenlijk « in zijn maag » draagt, en we zullen de grote tankers van Esso die thans in de vaart zijn, met elkaar vergelijken.

Tot kijk, vrienden !

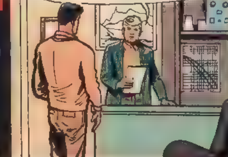

DAN COOPER

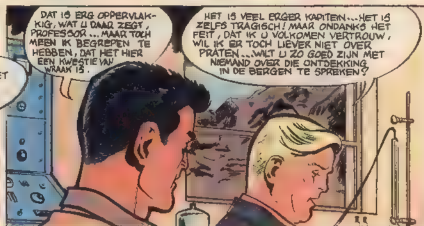
Tijdens een wandeling ontdekken de 3 kosmonauten in het gebergte een sterrekijker, die precies op het laboratorium van professor Mandeville gericht staat...

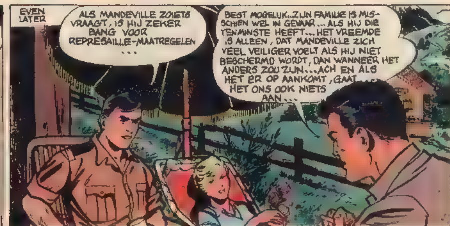

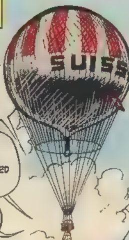

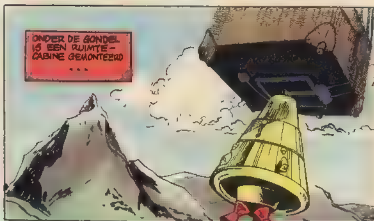

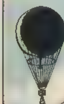
KOSMONAUTEN

Tekst en tekeningen van A WEINBERG

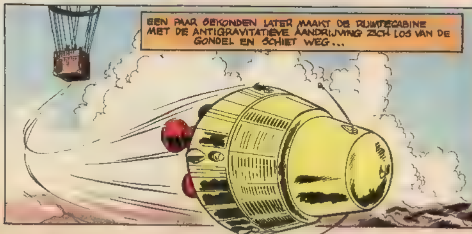

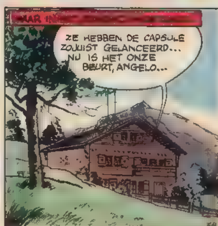

eel aan de GROTE PRIJSVRAAG JEUGDBLAD KUIFJE

800.000 F.

PRIJZEN ! OF 57.000 GULDEN

HIS MASTER'S VOICE

PEUGEOT

SABENA

FERRANIA

LE TIGRE

FLEISCHMANN

IEW
IASTER

HUNGARIA

ASSIMIL

HELVA

publiart

SENSATIONELE PRIJZEN !

1e PRIJS : een auto FIAT Urania (waarde : 65.900 B.F.)
2e PRIJS : een televisietoestel HIS MASTER'S VOICE (waarde : 17 450 B.F.)
3e PRIJS : een bandrecorder HIS MASTER S VOICE (waarde : 7.750 B.F.).
4e PRIJS : een electrische gitaar (waarde : 7 500 B.F.)
5e PRIJS : twee bromfietsen NSU (waarde per stuk : 6.990 B.F.)

EN VERDER :

Twee zwembaden voor de tuin BILNOR; 8 fietsen PEUGEOT; 6 electrofoons H.M.V.; een electrische trein FLEISCHMANN nr 376/6; een gitaar; 10 radio transistors H.M.V.; 5 tenten GOVERNOR; HELVA uurwerken; reizen per SABENA; warme slaapzakken GOVERNOR; treinen FLEISCHMANN nr 300; melodicas HOHNER; reportagesets FERRANIA; rolschaatsen HUDORA; relaxbedden GOVERNOR; voetballen HUNGARIA; ASSIMIL handleidingen; vulpennen LE TIGRE; platen H.M.V.-PATHE-COLUMBIA; bouwdozen REVELL; racebanen FALLER; VIEW-MASTER, albums van de LOMBARD UITGAVEN, enz. enz. enz...

REGLEMENT

1. Al onze lezers en lezeressen van 7 tot 77 jaar kunnen deelnemen aan de GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1963
2. De prijsvraag bestaat uit **slechts één enkele proef**, die acht maal in acht achtereenvolgende nummers van het weekblad KUIFJE zal verschijnen, d.w.z. van nr 28 tot 35.
3. De antwoorden op die **ene proef** moeten ons toekomen op een van de acht antwoordformulieren die je moet uitknippen en opsturen in een enveloppe.
4. Om geldig te zijn, moeten er op ieder antwoordformulier twee deelnemingsbons worden geplakt. In ieder nummer van KUIFJE, van nr 28 tot 35, staat een deelnemingsbon.
5. Iedere deelnemer kan verschillende antwoordformulieren insturen, op voorwaarde echter dat er op ieder formulier twee bons geplakt zijn. **Maar opgelet !** Er wordt slechts één enkele prijs per deelnemer toegekend. — In geval twee deelnemers hetzelfde aantal punten behalen, zal een bijkomende proef die deelnemers schiften.
6. De antwoordformulieren moeten ons toekomen behoorlijk gefrankeerd onder enveloppe. Noteer goed het adres : GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG, P.-H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7 (België). Ze moeten ons toekomen **vóór maandag 30 september 1963, om middernacht.**
   Aangetekende of onvoldoende gefrankeerde zendingen worden niet aanvaard.
7. In de enveloppe steekt alleen het antwoordformulier. Geen brief of andere mededeling !
   Omtrent de prijsvraag zal geen briefwisseling worden gevoerd.
8. De oplossing van de prijsvraag en de namen van de eerste 200 winnaars zullen gepubliceerd worden in KUIFJE. Al de andere winnaars worden schriftelijk verwittigd.
9. De prijzen die niet werden afgehaald vóór 31 maart 1964, kunnen niet meer opgeëist worden.
10. Al wie aan deze prijsvraag deelneemt aanvaardt dit reglement en ook al de beslissingen van de jury. Tegen de beslissingen van de jury kan geen beroep worden aangetekend. Het personeel van het jeugdweekblad KUIFJE mag niet deelnemen aan deze prijsvraag.

SLECHTS ÉÉN PROEF !

Deelnemingsbon

VRAGEN

1. Op de tekening die hiernaast staat zie je, op enige afstand van elkaar, twee broers. Ze zijn een tweeling en lijken als twee druppels water op elkaar. In welke vakjes bevindt zich hun gelaat ?
2. Hoeveel keer staat het hoofd van Kuifje op de tekening ?
3. Een politieman van de « geheime politie » houdt een oogje in het zeil. Hij heeft zich verkleed, maar deed dat zeer onhandig, want een paar details verraden hem. In welk vakje zit deze onhandige « stille » ?
4. Hoeveel keer komt de kop van Bobbie op deze tekening voor ?
5. Aan diverse details kan je zien dat één voorwerp zich beweegt in een richting die onlogisch is. In welk vakje bevindt zich dat voorwerp ?
6. Zie je ergens dieren die de jongens, wier avonturen gewoonlijk in KUIFJE verschijnen, altijd vergezellen ? Zo ja, noem ze op.
7. Is het slordigheid of verstrooidheid, het ligt er duimdik bovenop dat een of andere ambtenaar erg verkwistend is. In welk vakje zie je die nutteloze verkwisting ?
8. Welk is het merk van de wagen ?
9. Een van de mensen op de tekening is er helemaal niet graag. Hij had zijn vakantie ergens anders door willen brengen, dat zie je duidelijk. In welk vakje staat die ontevreden vakantieganger ?

TIENDE VRAAG

Op donderdag 16 mei werd er in aanwezigheid van deurwaarder Meester Thomas op de omloop van Francorchamps (14 km 120 m) een originele wedstrijd gehouden. Jean Graton en Tibet, onze twee sympathieke tekenaars, hadden ieder achter het stuur van een FIAT URANIA plaatsgenomen. Graton reed vooruit, terwijl Tibet achteruit moest rijden over de omloop.

Vraag :

Hoeveel tijd had Jean Graton (uren minuten, seconden en tienden van een seconde) nodig om (vooruit rijdend) bij Tibet te komen (die achteruit reed) ?

5 . 4... 3... 2 . 1... Vertrek ! De racers starten in tegenovergestelde richting !

Graton is reeds ver. Tibet neemt de bochten voorzichtig !

Ziezo ! Jean Graton heeft zijn vriend gevonden. Zoals je ziet rijdt Tibet achteruit, met het hoofd uit het raampje !

ANTWOORDFORMULIER

Uit te knippen en in een behoorlijk gefrankeerde enveloppe te sturen naar : GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG, P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7, voor 30 september 1963.

ANTWOORD

1 ....
2 ....
3 ....
4 ....
5 ....
6 ....
7 ....
8 ....
9 ....

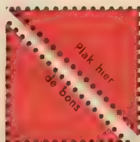
Een van de twee bons staat bovenaan rechts op deze bladzijde.

TIENDE VRAAG :

Het antwoord :

NAAM :
Voornaam :
Volledig adres :

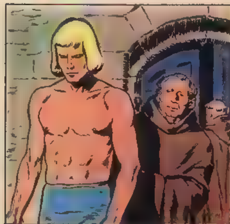
Geboortedatum :
Ingevuld te op

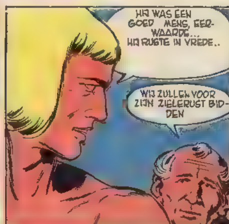

het stralende

Zilveren Vlam is net bezig de gevangen genomen Moor te verhoren, als de monniken hem bij de stervende ridder roepen.

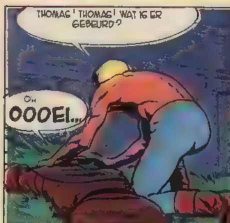

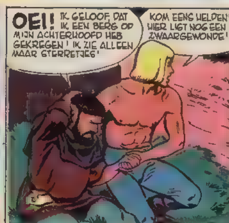

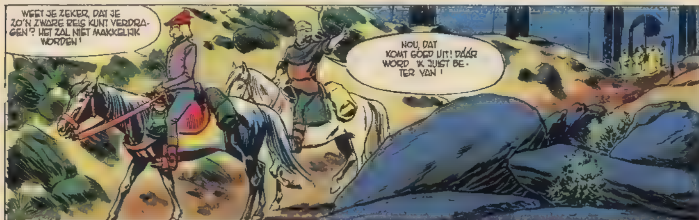

schild

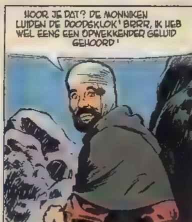
DOOR P. CUVELIER

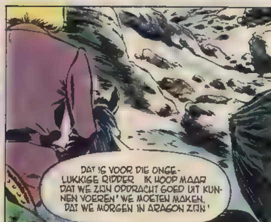

Deze draagt hem op, een belangrijke schat naar de koning van Aragon te brengen.

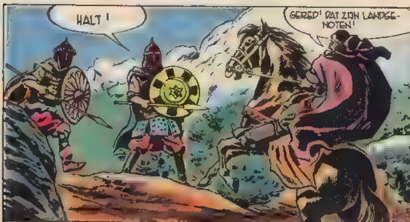

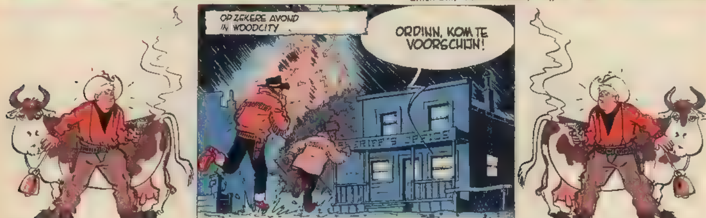

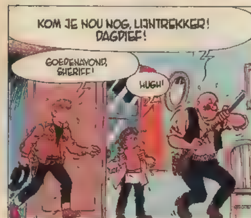

WORDT VOORTGEZET

Chick Bill, Kleine Poedel, Dog Bull en Kid Ordinn komen vandaag

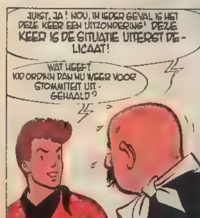

IN IN: DOOR: TIBET * TEKST: GREG

IN DE K.O. KRAAL

terug, maar doldriest en komischer dan ooit tevoren

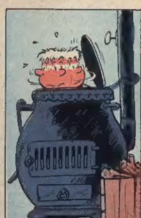

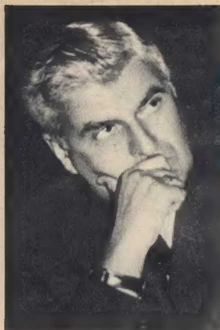

WORDT VOORTGEZET

Hij danst niet... hij zingt alléén in bad... maar

ALLE JONGELUI ZIJN DOL OP HEM !

Vervolg van pagina 29.

Leopold Vermeiren kan niet alleen schrijven, hij kan ook vertellen, met een alles overrompelende humor. Je moet werkelijk moeite doen om hem op het terrein van zijn boeken te brengen.

— De reeks Rode Ridderavonturen hebben je bij de jeugd een daverende populariteit verworven, zeg ik. Praktisch elke jongen (en ook de meisjes zijn er dol op!) houdt van die gentleman-roofridder met zijn onsterfelijk paard Jago en zijn flinke schildknaap Koenraad. Hoe is het evenwel mogelijk, die steek- en kerfverhalen tezelfdertijd leerrrijk te maken ?

— Hier komt mijn vorming enigszins om de hoek kijken, verklaart de auteur. Ik heb me steeds ten zeerste voor de geschiedenis geïnteresseerd en voortdurend betracht de details, de bijzonderheden, in mijn verhalen zo eerlijk en waarheidsgetrouw mogelijk te maken. Zodanig, dat elk boek wel een ernstige voorstudie vereist.

GEBOREN te Deurne (Antwerpen) op 7 april 1914, studeerde hij er aan het St.-Jan-Berchmanskollege en de Vrije Normaalschool. In 1937 werd hij leraar aan het Xaveriuskollege te Borgerhout. Na zijn studies aan het Hoger Instituut voor Opvoedkunde te Antwerpen werd hij leraar aan de Oefenschool van de Normaalschool. In 1947 legde hij het examen voor staatsinspekteur af. In 1949 trad hij in dienst te Halle en nu is hij inspekteur in het Antwerpse.

We zegden zopas, dat hij zich bijzonder voor de geschiedenis interesseert. Aan die voorkeur hebben we trouwens een heerlijk boek te danken onder de titel **Vlaanderen mijn Land.** Hij schreef het in samenwerking met Lieven Gypen.

— Een ware kultuurgeschiedenis voor de jeugd, zeggen we bewonderend.

— Zo was het min of meer bedoeld, geeft Vermeiren toe. Het is een boeiend verhaal over dit kleine Vlaanderen, dat in bepaalde perioden van de geschiedenis in West-Europa de toon heeft aangegeven. Niet alleen op het gebied van de bouwkunst, de beeldhouw- en schilderkunst, maar evenzeer voor de muziek.

— Wat me evenwel erg verwondert voor de geestelijke vader van de Rode Ridder, zeggen we ondeugend, is het feit, dat in dit boek niet één veldslag wordt beschreven !

— Die houd ik dan ook in reserve voor mijn avonturenverhalen, kaatst de auteur terug.

— De honderden prachtige foto's en tekeningen schijnen erop te wijzen, dat « Vlaanderen mijn Land » niet als een gewoon schoolboek werd bedoeld.

— Het opzet was breder : het is voor alle jonge mensen (en zelfs voor volwassenen) een lees- en kijkboek, dat een brug slaat naar de door hen voordien verworven schoolse kennis.

— U heeft thans reeds een twintigtal Rode Ridders op je aktief, vriend Pol. Heb je het inzicht, ermee door te gaan ?

Hij bekijkt me met ogen, alsof hij in de kamer eensklaps een voorhistorisch monster zag opdagen.

— Twijfel je daaraan ? vraagt hij.

Zijn stem klinkt dreigend en vermits ik in een hoek, binnen zijn bereik, een echt zwaard zie staan (voor zijn repetities...) schud ik gauw ontkennend het hoofd.

— Natuurlijk niet... Het zou al te gek zijn, na het sukses dat je de jongste paar jaar geoogst hebt met boeken als De Rode Ridder en Dalas, de Rode Ridder en het Gouden beeld, de Rode Ridder en Prinses Saïda, de Rode Ridder en het Duivelspaard...

Hij werpt me een vlammende blik toe.

— De Rode Ridder en het Duivelspaard ? Dat boek heb ik niet geschreven...

Ik kruip gauw in mijn schelp en stamel :

— Hm, ik vond het een mooie titel, en daarom heb ik er die maar aan toegevoegd.

Zijn blik verzacht. Hij knikt goedkeurend.

— Inderdaad niet slecht ! Ik zal hem voor één van mijn volgende boeken gebruiken. Maar (en hij bekijkt me weer dreigend) je moet niet trachten me nadien auteursrechten af te troggelen...

Ik stel hem gauw gerust en doe hier dus officieel afstand van mijn vondst. Mevrouw Vermeiren komt vragen, of we niet een kopje koffie lusten ?

— Graag, zegt haar echtgenoot. We zitten namelijk juist in de woestijn verzeild en stikken van dorst onder de gloeiende zon !

Wat 'n verbeelding... Buiten regent het inderdaad, dat het klettert.

— Hoe schrijf je ? vragen we nog.

— Buiten, als ik in de zon kan zitten.

— Dus, zeer zelden ?

— Als de zon niet tot mij komt, ga ik tot de zon !

— Eigenlijk spijtig, dat je niet de voorkeur geeft aan de regen, om te schrijven.

— Waarom ?

— Dan had mijn zoon op dit ogenblik heel zeker reeds honderd Rode Ridders in zijn boekenkast. En om eerlijk te zijn geloof ik, dat met hem nog duizenden andere teenagers hetzelfde zouden wensen !

BERT

SCHRIJF EENS EEN BRIEFJE

A. NEKEMAN, J.v. Goyenstraat, 43, Veenendaal (Nederland) schreef enkele weken geleden naar een Japans jeugdblad, omdat hij graag met Japanse jongelui wou corresponderen. Hij ontving 526 brieven van geïnteresseerde Japanse jongeren. Hij kan al die brieven niet persoonlijk beantwoorden. Indien lezers van KUIFJE er belangstelling voor hebben, dan kunnen zij schrijven naar A. Nekeman, om een adres te bekomen van een Japanse jongen of meisje. In hun brief moeten zij wel twee postzegels van 12 ct of 2 postzegels van 3 F insluiten. Zij mogen vooral niet vergeten hun leeftijd te vermelden.

Ons radarapparaat heeft ontdekt...

NIEUWE PLANEET BIJ « BARNARD STER »

EEN Amerikaanse sterrenkundige van Nederlandse afkomst, dr. Peter van der Kamp, die verbonden is aan het observatorium van Pennsylvanië, heeft een planeet ontdekt, die anderhalf maal zo groot is als Jupiter. De planeet bevindt zich op een afstand van 50 biljoen kilometer van de aarde, buiten ons zonnestelsel. Het zonnestelsel waar de planeet toe behoort heeft als middelpunt de z.g. « Barnard ster », die alleen maar met zeer sterke kijkers waargenomen kan worden. De omloop van deze « ster » was zeer onregelmatig en de geleerden hebben daar toen een onderzoek naar ingesteld, dat tientallen jaren geduurd heeft. Het resultaat is de ontdekking van de planeet, die zelfs niet met de allergrootste telescopen waarneembaar is. De onderzoekingen van dr. van der Kamp bevestigen bovendien nog het vermoeden, dat er buiten onze Melkweg nog verscheidene andere zonnestelsels moeten bestaan. Drie daarvan zijn al ontdekt, maar er moeten er nog veel meer zijn.

5000 HANDDOEKEN VOOR HASSAN II

KONING Hassan II van Marokko ging tijdens zijn reis door de Verenigde Staten even inkopen doen. Hij bestelde 5000 handdoeken, badmatten, kussenovertrekken en lakens. Honderdnegenenvijftig handdoeken moesten meteen naar het hotel van de vorst gebracht worden, want die had hij direct nodig, verklaarde hij.

ITALIAANSE SCHILDER WILDE CADEAUTJE GEVEN

DE bekende Italiaanse schilder professor Alberto Barbieri, was tijdens een kort bezoek aan zijn geboortedorp even in het postkantoor binnen gelopen. Hij vond het daar zo'n treurige boel, dat hij wat later terugkwam en de verbaasde beambte een paar schilderijen overhandigde. Deze wist niet direct of hij de schilderijen wel mocht accepteren, ging ijverig in zijn voorschriftenboekje bladeren, maar vond daar niets wat op dit geval betrekking had. Toen herinnerde hij zich de algemene regel : — Wat niet uitdrukkelijk is toegestaan, is verboden ! Hij haalde de politie er toen maar bij, die de goedgeefse schilder een waarschuwing gaf, omdat hij op ontoelaatbare manier had gepoogd een postambtenaar geschenken aan te bieden.

LID VAN

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » :
18e jaargang — Lombard Uitgaven.
P.H.-Spaaklaan 1-11, Brussel 7.
Prk. 1909.16

Uitgev.-Directeur : Raymond Leblanc
Isid. Gerardlaan 9, Brussel 16.

Heliodruk : N.V. PERIODICA

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7,— per kwartaal
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan 129, Rotterdam 26. Tel. 170.965
Giro 655.389.

Canada : 25 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND

Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : LA PATRIE, 180 Est, rue Sainte Catherine, Montréal, 18, Québec

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland*	*Canada*	*Buitenland*
3 maanden	120,— F.	f 7,—	$ 3,50	130,— F.
6 maanden	230,— F.	f 14,—	$ 7,—	260,— F.
1 jaar	450,— F.	f 28,—	$ 12,—	520,— F.

PUBLICITEIT publi art * 22.86.00

TON en TINNEKE

BODY-BUILDING

door Attanasio

